

במדינה

(המשך מעמוד 7)

עכשיו ארם שהישראלים שונאים אותו הרבה יותר: הסנאטור הימניקיצוני ג'סי הלמס, נציג מדינת קארוליינה הצפונית.

כדי למגר את הלמס, השקיעו המור סדות היהודיים 130,350 דולר ביריבו, המושל ג'יימס האנט. אולם הכסף לא עזר: הלמס זכה ב-1,137,885 קולות (52%), והיכה שוק על ירך את האנט, שזכה ב-1,055,592 קולות (48%) בלבד.

על פי שיטת-הווקט, הנהוגה בי סנאט, יתפוס הלמס את המקום שד התפנה בראש הוועדה על-ידי סילוקו של פרסי. עכשיו מצטרפים היהודים על שהביאו למפלת פרסי, כי בעיניהם הלמס שלילי הרבה יותר.

לא זקוק ליהודי. גם במקומות אחרים נרשמו הפסדים. מבין כל ה מועמדים לבית-הנבחרים (הבית התחתון של הקונגרס), זכה בסכום הגדול ביותר של כסף יהודי (97,500 דולר) אחד קלארנס לונג, יו"ר ועדת-ההקצ" בות של בית-הנבחרים, משרת נאמן של ישראל.

הכסף לא עזר, לונג לא נבחר מחדש. לעומת זאת נבחרו, בעזרת כסף יהודי רב, הסנאטור קארל לוויין מ מישיגן, והסנאטור רודי בושוויץ מ מינסוטה. שניהם תומכים אוטומטי בכל מעשה של כל ראש-משלה בישראל, וזה היה כדאי להם. הסיכום: לא הוכח כי הכסף היהודי

CAMPAIGN BRIEFS

ro-Israel Groups Raise \$1.8 Million
ASHINGTON (UPI) — House and Senate candidates have received more than \$1.8 million from pro-Israel groups and the largest block of money has been targeted to defeat Senator Charles H. Percy, an Illinois Republican and chairman of the Foreign Relations Committee, a study

עיתון אמריקאי על השדולה ניצחון פירחוס עוזר בכל מקום. אך הקונגרס יישאר כלי-שרת בידי ישראל. המסקנה הנובעת מהבחירות ל- נשיאות חמורה יותר. רק 30% של היהודים הצביעו בעד רגן. שנבחר ברוב עצום. כמו ריצ'ארד ניקסון ודווייט אייזנהואר לפניו, הוכיח רגן כי מועמד פופולארי אינו זקוק לתמיכת היהודים.

מיפלגות מישרה לבריון

צעירי העבודה בירושלים מנעו מינוי אומלל בלישיבת קולק

בסוף השבוע נמצאו כמה ירושלמים תמימים, שהיו מוכנים להויל רמעות על גידול המר של איש צעיר בשם חיים כ'רדור (24), שנפל קורבן לפוליטיזציה במנגנון העירייה.

כ'רדור, המכונה בנדה, היה במשך יותר משבועיים מועמד ודאי לנהל את לישכתו של ראש-העירייה, טרי קולק. גילויים על עברו של בנדה העסיקו את העיתונות המקומית, וגם את מוסדות מיפלתג-העבודה בכירה. חוגים בלישכת ראש-העיר לחצו עליו לוותר, ולשוב למישרד רואי-השבונות ב-ר חביה, שבו הוא מועסק כפקיד שכיר. בנדה יתיר, אחרי שהציף את המקור מונגים ב"מגולוגים" רגשניים, שהביעו אכזבה קשה מטרם.

ברחבי העיר היו גם צעירים שחיכו בבוז גלוי. בנדה אומנם הצליח להירבק לראש העירייה הקשיש (73) בטיוול לספרה. החניף והקסיס את טרי, הירוע ספונטניתו הנחמדה שלו. טרי שלף מהשרוול, הציע לבנדה את מישרת ראש-לישכתו, וניסה להגן על המינוי במשך שבועיים. לשיאו.

תקדימה לשרשרות. היו יותר מדי ירושלמים, שזכרו לחיים כ'רדור (המשך בעמוד 39)

הראלד טריביון הבינלאומי, המופיע בפאריס, על פי ידיעה של סוכנות יונייטד פרס אינטרנשיונל, העולם הזה 2463

אריק מטפל!

זאת ממשלה כוז מזורה... התנצל אחד מכוכבי בתשובה לשאלות, הכל מורכב בה מצמרים, צמדים, לפעמים בשלוש... לאף אחד אין שמץ של מושג איך הדברים מתנהלים!

לא מכבר התקיים אחד הדיונים האינסופיים בנושא אתא. אין חדש בעבודה שדרך המשבר באתא ניתן לעמוד על המתרחש במדינה בכלל. וגם בממשלה.

המתדיינים בישיבה המדוברת היו כמה שרים, בנייהם: **אריאל שרון**, שר-העשייה והמיסחר, **משה קצב** שר-העבודה והרווחה, שנושל מהפרדומים הכלכליים בממשלה (ועדת השרים לענייני-כלכלה וועדת-השרים, **יצחק מרדעי**, שר-האוצר וא-חרים. במהלך הדיון המתמשך, שהרדר כח-שונב" עלידי אחד מהדוברים הנהוגים לשותות קפה במינון-הכנסת, הוחלט לפנות לבנק-לאומי כדי שיתן לאתא הלוואה. בנק לאומי הוא אחד משלושת הגורמים העיקריים שאיתם דובר במהלך משבר אתא. השניים האחרים הם הממשלה וההסתדרות. לא הוחלט על סך הכל וואה. אך הוחלט ליפות את כוחו של שר-העשייה והמיסחר לטפל בעניין.

הזו מאז החל הטיפול נוסח אריק", קצת קשה לי לעקוב אחר המתרחש, לדוגמה: אחרי מינויו של כונס-נכסים למיפעל — **יואל סלומון** — ניסיתי לברר (על פי בקשת עובדים באתא) עם שרים, שהיו שותפים לדיון זה ולדיונים רבים: מהן סמכויותיו של הכונס האם הוא כונס פעיל? כיצד משתלבת פעילותו עם החלטת הממשלה מלפני שבועיים? מה יעשה הכונס אחרי שייגמר סכום-הכסף שהופקד בידיו? מה נדבר המלצות ועדת גיל (בין היתר: לפטר 800 עובדים?) ועוד תמיהות ותהיות.

התשובות היו מתמקקות. השר הר חידו שהסכים להודות בשמו, משה קצב, הודה בכנות שאינו בעניינים. "מאז שעבר הטיפול לידי אריק..." וזה היה גם המוטו של שאר התשובות: "מאז שאריק מטפל — אין לנו מושג מה קורה..."

מוזכר לכם משהו?

תת-אלוף ניר, אחרי שנכשל בבחירות לראשות עיריית אשקלון, ועכשיו תת-אלוף ציפורי, אחר שנכשל בבחירות (לא בכנסת ולא בממשלה), ינחת גסי"ן באגודה?

וכן, קורא יקר: אין לך מושג כמה צדקתי: שם נוסף, שזרק למרוץ, אינו אלא עוד גנרל-בריון: **יוסף נבו**, אלוף-מישנה (מיל), ראש-עיריית הר-צליה לשעבר, שהפסיד בבחירות ה-אחרונות לטובת **אלי לנדאו**, ראש-העירייה הנבחר. השבוע זכה בג'וב.

במיוחד: מה יקרה אם ימליץ פורת כפי שהבטיח (עוד לא החלטתי) הכחיש פורת באוזני את השמועה כי הבטיח) על יבין, ואילו הוועד יתייצב מאחורי סער?

על פי מקור אחד ברשות, תוארך הקרבייה של סער לשלושה חודשים, ואחרי-כך לשלושה נוספים... כך עד שיזרע המאבק בין המנכ"ל לוועד. מקור בכיר אחר ברשות טוען: "יש לי הפתעות במשכיל: למנכ"ל יש זכות המלצה, ותו לא. **נתן בהן**, היועץ המישיפטי, סתם מכלבל לפורת במות. נכון שבעבר נבחר מנהל-הטלוויזיה על רעת מנכ"ל הרשות. אולם תמיד יש פעם ראשונה, יש לכך אפילו כינוי — תקדים!"

מבולבלים: תהיו עד הפרק הבא. ובו אספר איך זכה סער ליתרון זמני או מכריע.

דפנה ברק

על קפנה

לסגור את גליצה"ל?

האם רוצה שר-העשייה והמיסחר, **אריאל שרון**, לסגור את גליצה"ל? מקור בממשלה הרליף לי ש-אריק רוצה" כך על-כליפנים, התבטא באחד מאינספור הפורומים הממשלתיים. היה זה במסגרת נאום תקיף בזכות קיצוץ דראסטי בתקציב. במהלך הנאום, כך דיווח לי המקור, שלף שרון את הרעיון הזה.

בריקה יסודית העלתה שהנושא לא הועלה בישיבת הממשלה (אחרת היה מוזן רולף) ואף לא בוועדת-השרים לענייני-כלכלה. אולם מדליפי התעקש כדבר נכונות הדיעה. מדוע ירצה שרון לחסל את התחנה הצבאית? הרי בראשה עומד מינויו הוא, אלוף-מישנה **רון בן-יהושע**?

הפכתי והפכתי בכעיה עד שמצאתי: אריק הוא כרגע (באופן זמני) כפי שמבטיח **אורי דן** שר-העשייה והמיסחר. מדוע יהיה ל"יצחק רבין, הושב במישרת-הביטחון, צעצוע כזה נחמד ששמו ג"ץ? באמה למה?

★ **האם רוצה שר המיסחר והתעשייה אריאל שרון לסגור את גליצה"ל ואם כן — מדוע?**

★ **תיקו בהתחרות בין ג'יי-אר יבין ובובי סער!**

★ **אריק מטפל ב"אתא" — ואריק בניו-יורק!**

★ **הגנרל שהובס בבחירות בהרצליה הוא שקיבל תפקיד יו"ר הוועד למען החייל!**

גנרל נכשל — טוב לחייל!

גנרל יורם יונה ועד למען מיי

צפרייר מצפת על העיקבות השולטת במינוי היו"ר לאגודה למען החייל: **מה זה?** תמה הקורא, "יש איזה סידור בין מינהל הסגל לאגודה למען החייל, המבטיח את הג'וב של היו"ר לתת-אלופים הפורשים מצ"ל, שלא הולך להם בפוליטיקה? קודם

כפי שגילה העולם הזה, מסיים ראש האגודה למען החייל, **נתן (נתקה)" ניר**, את תפקידו. עכשיו הוא נמצא בחופשה. כבר אמרנו שתת-אלוף ושר (מיל) **מרדכי (מוטקה)" ציפורי** טטש עניינים לתפקיד זה, ואף הקים לובי בקרב נחשו בדעתו לפרוש, וזריית בשטח העיתונות.

הלובי היה אולי שתדלני, אך לאורדווקא מוצלח.

בינתיים זימן שר-הביטחון **יצחק רבין** את היו"ר הפורש לשיחה, שבמהלכה הרעיף עליו תיבחות וניסה לשכנע אותו לחזור בו. ניר נותר נחוש בדעתו לפרוש, וזריית הזינוק למרוץ השתדלנים למיניהם נורתה. מקורות, האוהבים לכנות עצמם "יודעי דבר", דיווחו לי שמופ"עלים לחצים אינטנסיביים על השר, הטרוד בענייני לבנון. ככל שרבו הלחצים — אפסו סיכוייו של ציפורי. כל המהומה מוזכרה לי שבמיסגרת "מיכתבים למערכת" התלונן הקורא

הוא החוליה החלשה של הליכוד בוועד, ולכן, יש סיכוי לעבוד עליו" הסבירו לי מפיצי-השמועות במיפ-לגת-העבודה. "מה שטוב לדויד אדמון — טוב למרינה" צחק השבוע אחד המאמינים בתיאוריית-שילון. אני קלטתי דווקא שאדמון מדיר שינה מעיניו כדי למלא את תפקידו כהלכה.

השבוע, אחרי עיסוק מתיש בנושא זה במינון הכנסת, נקלעתי למסיבה של כל ה"אנינים" בתקשורת, עכשיו אני יודעת שתרמנו גבה ותאמרו באי רוגיה: "שמענו עליה..." אבל באמת שאינני נהגת לככב בכגון אלה. באירוע התחככו בין השאר שלושת הפיינליסטים — שילון, יבין וסער — וניהלו לובי זוהר.

יבין סירב להצטלם עם סער; רק תמורת 500 דולר... אמר שילון

מישפחת

יואינג בניין הטלוויזיה

ערב טוב, צופים יקרים. אני יודעת שלא נותר לכם כמה לצפות מעל פני המירקע, אחרי ששרפו לנו את אינרירה, ג'יי-אר, סראלן וג'ורדוס בשבוע אחר.

דווקא במצב הכלכלי הצפוי לנו לא היה מוזק לנו לקבל קצת לחם ושעשועים, אולם פני המירקע שומי מים ומשמעמים.

החיים, מאחוריו, לעומת זאת, שוקקים

והורש פכרואר הקרוב מסתימת הקנציה של מנהל-הטלוויזיה הנר כחי, טוביה סער, ההתרחשויות

פורת בובי או ג'יי-אר?

סביב הנושא יכלו לשמש חומר לסידרה שהיתה מביסה את דאלאס ושושלת גם יחד.

על פי החוק היבש, נבחר מנהל-הטלוויזיה על-ידי שיבעת חברי הוועדה-מנהל ושני נציגים של אגודת-העיתונאים. גם המלצה של מנכ"ל-רשות-השידור (**אורי פורת**) דרושה.

המציואות קצת יותר מעניינת. מי לא מעורב בעניין? אנשי-ציבור, עיתונאים, חברים של פוליטיקאים, פוליטיקאים ועוד פוליטיקאים. כל אלה יוצרים ערפלי-קרב, ומציפים את החלל הריק של הכנסת בשלל שמות. חברה-הכנסת **מאיר שטרית** למשל, הודיע לי שהוא רוצה (אין לי מושג בתוקף מה) **בוסו צמח** כמנהל הטלוויזיה. לעומת זאת, אם טוביה סער יתמך בהתמודדותו — הוא לא יילך נגדו. לשטרית אין ככלל מהלכים על פי החוק.

המאבק מתנהל בין שלושה מוע"מדים: **חיים יבין** וטוביה סער, בניה החוקיים של מישפחת הרשות, ו**דן שילון**, בן הצניחוקי. שערובת הרשות לפני כמה שנים. לאחרונה הוצפה התיקשות ביריעות כאילו שילון הוא מועמדו של ראש-המשלה, **שימעון פרס**. חברי כנסת ממיפלתג-העבודה, שברקו עבדו את הפרץ הספונטני של הפירסומים, הגיעו למסקנה שאין מקורם של פירסומים אלה בלישכת ראש-המשלה, אם כי בהחלט יכול להיות שתוכנם אינו מנוגד למציאות. הפירסומים, על כל פנים, הכניסו את שלושת חברי-הליכוד (**שאול עמיר**, **נתן ברון** ו**קריאל רבי** דר"ש) בוועד לסידרת-טלפונים בחר-לה. אם שילון הוא מועמד המערך, משמע שיש להתארגן נגדו; ומה בנוגע לחבר הרביעי בוועד, המשתתף גם הוא לליכוד — **דויד אדמון**? בענייניו נפוצו שמועות עוד יותר מקוריות. אדמון, על פי השמועות,